

tinger af lignende Forslag klart og bestemt har vedkjendt sig, at en Toldreform ikke maa bevirke nogen væsentlig Formindskelse af Statskassens Indtægter.

Naar Flertallet tiltrøds for, at Forholdene i den anførte Henseende formentlig stille sig væsentlig uforandrede, dog kan billige den nu stedfundne Forelæggelse af Forslaget til Lov om Told- og Skibsafgifter, er dette væsentlig begrundet i, at det godkjenner den stedfundne Forelæggelse af Forslag til Lov om Forhøielse af Brændevinsafgiften og om Indførelse af en Olfat, hvis naturlige Følge det foreliggende Forslag til Lov om Told- og Skibsafgifter formentlig maa være, idet den ved det førstnævnte Lovforslag indbundne betydelige Indtægt, af hvilken ikke en eneste Ore skal anvendes til at forøge Statskassens Indtægter, foruden til sociale Reformer til Bedste for Smaakaarsfolk tillige vil finde en naturlig Anvendelse til at mindste Befolkningens Afgifter af andre mere nyttige almindelige Forbrugsgegenstande.

Under de foreliggende Omstændigheder betragter Flertallet derfor ikke, som ved den tidligere Toldbehandling i Samlingerne 1881—1883, Olf- og Brændevinsstaten som en Afspødnings af Toldlovsforslaget, men snarere omvendt, og anser derfor ogsaa, om muligt endnu mere end tidligere, Toldforslagets Gjennemførelse som betinget af Gjennemførelsen af et Forslag til Lov om en Olf- og Brændevinsstat, et Sammenhæng, som man iøvrigt ogsaa fra Landstingets Side er gaaet ud fra som en given Sag, idet den Omlægning af Afgifter, som kan finde Sted paa Toldlovens Omraade uden Medtagelse af en Skattelov, der kan dække det Li derskud, som Omlægningen maatte fremkalde, næppe i nogen Henseende vilde blive tilfredsstillende. Ved at følge Forslaget til Lov om en Olf- og Brændevinsstat paa den Wei, som det hidtil har tilbagelagt efter at have forladt Landstinget, har Flertallet nu ikke kunnet faae sin Tro paa dets Gjennemførelses Mulighed forøget, og den Tvivl om Muligheden af en fuldstændig Toldreforms

Gjennemførelse, som fandt sit Udtryk i dets Betænkning over Olf- og Brændevinsloven, og som endog førte til deri at optage en udtrykkelig Anthyndning af dets Beredvillighed til at sætte en partiel Toldreform ind i samme Lov, — hvilken Anthyndning med tilhørende Forslag selvfølgelig ikke længere i nogen Retning forpligter Flertallet, naar den ikke er bleven antaget — er kun bleven bestrykt ved, hvad der senere er sket. Men da det dog ikke allerede nu er endelig afgjort, at et Forslag til en Lov om en Olf- og Brændevinsstat ikke kan gennemføres, mener Flertallet, at der dog forsaavidt fremdeles er Grund for Thinget til at fremme nærværende Lovforslag, hvortil hyderligere i alt Fald for en Del af Udvalgets Medlemmer det paataente Anlæg af en Frihavn ved Kjøbenhavn afgiver en medvirkende Marssag, idet en fornøftig Toldreform formentlig vil bidrage til at lette Vanskelighederne ved Forbindelsen mellem Frihavnen og Toldterritoriet. Og overhovedet ere netop nu for Tiden Tilstandene paa det økonomiske og toldpolitiske Omraade og de Udgifter, som Fremtiden under disse Forsudsætninger varsler for vort Land, af en saa lidet lystelig Befkaffenhed, at det gjælder om at gjøre Alt, hvad vi formaae, for at sikke vort lille Land mod at overvældes i Landenes økonomiske Kæmpeskrud, ved at tilveiebringe den størst mulige Vethed, Frihed og Sikkerhed for Værers Tilvirkning her i Landet og Omsetning med Udlandet. Der- til vil en hensigtsmæssig Toldreform blive af Betydning, selv om vor nærværende Toldlov iøvrigt maa erkjendes under den rundt omkring os herskende Toldpolitik bedre, end tidligere, at svare til Diebliffets Krav.

Naar Udvalget nu skal skride til at gjøre Rede for sin Behandling af Lovforslaget og det Standpunkt, hvortil den er naaet, skal det først gjøre opmærksom paa, at det i Forveien har havt at behandle Forslaget om Olfstaten og Brændevinsafgiften, ligesom Formanden og Ordføreren senere have været valgte ind i Udvalget om Frihavnen. Allerede disse Omstændigheder